

Noorse zendeling Jan Ernst Gabrielse 'Breng evangelie in So

Peter de Bruijne

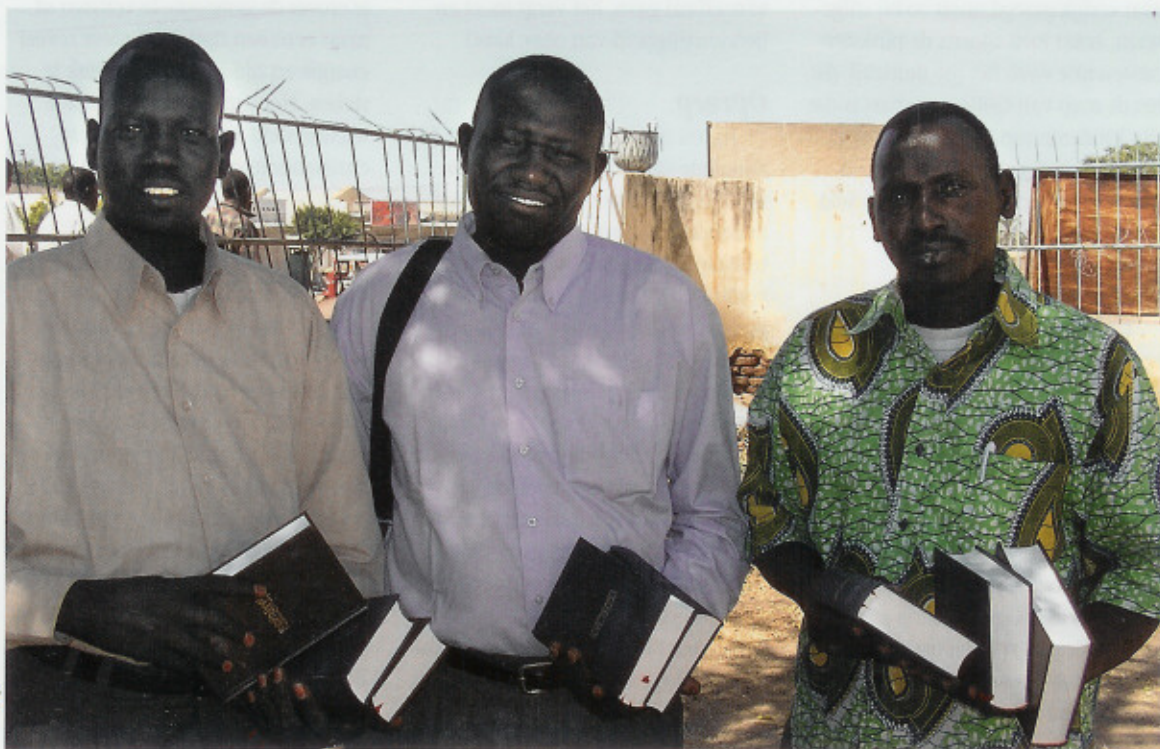
Zesendertig jaar geleden (1974) bezocht hij samen met zijn vrouw een follow-up van de Lausanne-conferentie. Deze vervolgconferentie werd opnieuw in het Zwitserse Lausanne gehouden. Jan Ernst en Ingeborg Gabrielsen waren toen net een jaar als Noors zendingsechtpaar verbonden aan de Oost-Afrikaanse pinksterkerk en woonden in Kenia. Tijdens de conferentie vond er een ommekeer plaats in hun leven. Ze hoorden daar voor het eerst dat er in Noord-Kenia achtentwintig bevolkingsgroepen waren die nog nooit het evangelie hadden gehoord.

'Ik was geschokt,' vertelt Jan Ernst. 'Ik dacht toen nog dat Kenia het meest beëvangelseerde land van Afrika was. De kerk waarbij ik in dienst was, telde zo'n driehonderd Keniaanse voorgangers. Toen ik een aantal van hen vroeg of dat verhaal van die onbereikte stammen klopte, zeiden ze: "Ja, dat is heel goed mogelijk, maar wij zijn er zelf nog nooit geweest. Wij hebben onze handen vol aan onze eigen gemeenten." Ik ging zelf op onderzoek uit, en ontdekte dat het waar was. Daarop heb ik alle driehonderd pinkstervoorgangers bij elkaar geroepen en ze uitgedaagd om hun roeping opnieuw te laten bevestigen door God. Tweeënveertig leiders werden door God aangeraakt. Ze vielen op de grond en huilden vanwege de last die God op hun hart legde voor de verloren stammen van Kenia. Zelf ben ik toen teruggegaan

naar Noorwegen om het plan aan de kerk voor te leggen en te vragen om gebed en financiële middelen. In de jaren erna mochten we met Gods hulp vijftig gemeenten stichten in Noord-Kenia.'

Soedan en Ethiopië

'Onder de nieuw bekeerden waren ook mensen uit Soedan en Ethiopië, twee landen waar het ook in die tijd al heel moeilijk was om in Jezus te geloven: in Soedan vanwege de islam en in Ethiopië vanwege het communisme. Deze mensen raakten in vuur en vlam voor Jezus en gingen met een soort heldenmoed en in gehoorzaamheid aan Gods roeping terug naar hun vaderland. De Soedanees Benjamin Tella was een van de helden die in 1976 terugkeerden. Ik had hem al in 1973, vlak na onze aankomst in Kenia, ontmoet. Hij studeerde toen nog

Soedan nu het nog kan!'

op een Bijbelschool. Toen hij in zijn vaderland kwam, ontdekte hij tot zijn verbazing dat de mensen het evangelie als het ware indronken. Al vrij snel kwam hij terug naar Kenia om mij te vragen met hem mee te gaan. Dat was in 1977. Het was het begin van een heel nieuwe bediening voor Ingeborg en mij, maar ook voor Benjamin. De Heer hielp ons boven verwachting, zodat er enorm veel mensen tot geloof kwamen. In de vijf jaren erna ging ik zo'n drie keer per jaar naar Soedan, en de ene na de andere gemeente ontstond door het werk van de Heilige Geest.'

Bericht uit Karthoem

'Omdat ons werk in Kenia ophield, zijn we als gezin - we hebben drie jongens - in 1979 teruggekeerd naar Noorwegen. Maar mijn betrokkenheid bij Soedan is gebleven. Vanaf

1983, toen de burgeroorlog in Soedan begon, kon ik er zestien jaar niet naartoe. In 1999 was ik een keer in Amerika, waar ik het verbazingwekkende verhaal hoorde van een Soedanees voorganger uit de hoofdstad Karthoem. Hij vertelde enthousiast dat er in het zuiden van Soedan gedurende de burgeroorlog honderden kerken waren ontstaan onder de naam 'Gabrielsen pinkstergemeenten'. Dat betekende dus dat het werk dat in die eerste jaren was opgebouwd toch vrucht had gedragen. Ze hadden hun kerken naar mij genoemd omdat ik in feite de geloofsbelijdenis en de regels had opgesteld voor deze denominatie, maar het was en is natuurlijk gewoon de Soedanees pinksterkerk. Een Zweedse hulpverlener heeft toen zeventig voorgangers uit deze kerken naar Oeganda gebracht voor een conferentie. Het was een geweldig

weezien en een heel bijzondere conferentie. Zodra in 2003 een wapenstilstand tot stand kwam tussen het Soedanees leger en de zuidelijke rebellen, ben ik teruggegaan naar Soedan en sindsdien kom ik er drie tot vier keer per jaar om mensen te trainen als gemeentestichters en -leiders, waarbij ik veel gebruikmaak van het materiaal van de Equip-leiderschapstrainingen van John Maxwell.'

Afrika's grootste land

'Soedan is het grootste land van Afrika met de meeste onbereikte stammen. In totaal heeft Soedan 241 bevolkingsgroepen. 94 van deze groepen hebben nog nooit de boodschap van Gods liefde door het offer van zijn Zoon Jezus Christus gehoord. Niet alleen tijdens de twintigjarige burgeroorlog, maar ook in de lokale conflicten daarna zijn mil-

20 jaar
stichting
Opwekking

joenen Soedanezen gevlucht. Alleen al rond de hoofdstad Karthoem wonen vier miljoen vluchtelingen uit het zuiden. Ook zijn er enorm veel vluchtelingen naar de noordelijke provincie Darfur gevlucht. Daar wonen voor het overgrote deel Afrikaanse moslims, terwijl het noorden en de hoofdstad voor het grootste deel uit Arabische moslims bestaan. Toen de zuidelijke provincies beperkte onafhankelijkheid kregen, wilden de Afrikanen in Darfur (zo groot als Frankrijk) dat ook. Daarop heeft de regering in Karthoem de Arabische stammen in Darfur geld en wapens gegeven om de Afrikaanse bevolking te terroriseren. Hele dorpen zijn uitgemoord en platgebrand. En die verschrikkelijke toestand duurt nu al vijf à zes jaar.

Meer dan driehonderdduizend mensen zouden al vermoord zijn.

De oorlog in Darfur is totaal anders dan de twintig jaar burgeroorlog die eraan voorafging. Die ging vooral tussen christenen in het zuiden en de moslims in het noorden. Maar in Darfur strijden Arabische moslims tegen Afrikaanse moslims. In Darfur wonen meer dan de helft van de in totaal 94 onbereikte volken in Soedan.

Deze voornamelijk Afrikaanse moslims staan enorm open voor het evangelie. Ze hebben zo'n diepe haat gekregen tegen hun Arabische moslimbroeders dat ze bereid zijn om de islam de rug toe te keren en te luisteren naar de boodschap van liefde, genade en vergeving.'

Gods strategie

'Als je ogen ervoor opengaan, zie je dwars door het lijden heen Gods strategie. De mensen uit Zuid-Soedan die al vele jaren in Darfur wonen als vluchtelingen, waren voor een groot deel christen. Nu ze tussen de Afrikaanse moslims wonen, die zo'n diepe haat koesteren tegen hun Arabische moslimbroeders, kunnen zij hun geloof met deze verbitterde mensen delen. En de Heer zegt het. De Afrikaanse moslims zeggen: "Wij willen de islam, deze religie van haat, niet meer. Vertel ons over jullie geloof en over dat boek: de Bijbel. Wij willen Jezus!"

Er is een geweldige openheid voor de Heer en ik zie dat de haat verdwijnt. Iedere dag komen er vele Afrikaanse moslims tot geloof. En dan begint de grote verandering. Ze beginnen hun vijanden, de Arabische moslims, lief te hebben. Het verschil blijft niet onopgemerkt. Vooral de Afrikaanse moslimleiders (imams) zien dat de mensen die tot geloof komen ten goede veranderen. Wij hebben zeer goede relaties met deze imams. Zij zien de positieve veranderingen in het karakter en het gedrag van hun volgelingen. Ze zien dat er wonderen gebeuren, dat mensen genezen worden, en vooral dat mensen elkaar gaan helpen en zelfs hun vijanden

liefhebben. Ook deze moslimleiders willen weten wie deze Jezus is.'

Ons antwoord

'Samen met de leiders van de Soedanese kerk zijn we nu mensen aan het trainen om de pasbekeerden een stevig Bijbels fundament te geven. Darfur heeft ongeveer zestienduizend hulpverleners die voedsel en medische hulp bieden, maar er zijn slechts weinig mensen die hulp krijgen van eeuwigheidswaarde.

Jezus geeft werkelijke vrede en een nieuw leven. Haat verandert in liefde, ook al zijn de nood en het lijden niet verdwenen. Daarom is materiële en medische hulp broodnodig, maar niet zonder de oplossing die God de mensen aanbiedt door zijn Zoon.

Als christenen uit Europa mogen we de Soedanese christenen helpen om hun landgenoten over Jezus te vertellen. Dat is een groot voorrecht. Zij spreken de taal en kennen de cultuur. Zij branden van verlangen om in Jezus' voetsporen te treden en de grote opdracht uit te voeren. Om die reden heb ik contact met Nederlandse christenen die een korte, maar gedegen basisstudie hebben ontwikkeld voor pasbekeerde christenen: "De Vliegende Start". Deze studie, die in Nederland is uitgegeven, wordt dit najaar in Soedan verspreid in het Arabisch. Het gaat om onze verantwoordelijkheid om de mensen die het nog nooit gehoord hebben het evangelie te verkondigen. En hoe kan iemand horen als niemand het ze vertelt?'

Groot gevaar

Er dreigt groot gevaar voor de uitbreiding van Gods koninkrijk in Soedan. Na de overwinning van de zittende Arabische president Bashir tijdens de laatste presidentsverkiezingen in april, bestaat de vrees dat

het volgend jaar beloofde referendum over de onafhankelijkheid van Zuid-Soedan zal worden uitgesteld.

De regionale leiders van Zuid-Soedan hebben nu al aangekondigd dat wanneer het referendum wordt uitgesteld, ze het zuiden eenzijdig onafhankelijk zullen verklaren. Dit zal ongetwijfeld tot nieuw geweld leiden.

Jan Ernst Gabrielsen legt uit: 'Nu het nog relatief rustig is, kunnen de Zuid-Soedanese christenen door het hele land het evangelie brengen en de jonge kerk in het noorden en in Darfur voorbereiden op moeilijker tijden. Dat de Soedanese kerk ook zonder hulp van buitenaf kan overleven, heeft de geschiedenis bewezen. Maar dan moet er - net als toen - wel een goed fundament worden gelegd. En daar kunnen wij vanuit Europa heel veel aan doen. Helpt u mee? Wij willen in september de fundamentencursus "De Vliegende Start" via het brede samenwerkingsverband van alle kerken in Soedan gaan verspreiden. Nu kan het nog.'

Meer weten?

Ga op internet naar www.overwinnendleven.nl en dan naar Projecten. U ontvangt de Nederlandse editie van 'De Vliegende Start' gratis wanneer u tien Arabische exemplaren à € 2,50 voor Soedan reserveert.

10 Jaar
stichting
Opwekking